

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av överenskommelsen mellan republiken Finlands regering och regeringen för Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong om utlämning för brott samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att riksdagen ska godkänna den i Hongkong i maj 2005 mellan republiken Finlands regering och regeringen för Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong ingångna överenskommelsen om utlämning för brott.

Propositionen innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med överenskommelsen är att möjliggöra utlämning på grund av brott mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong under de förutsättningar

som anges i överenskommelsen. En person som är misstänkt eller åtalad för brott kan lämnas ut för lagföring och en som är dömd till fängelsestraff kan lämnas ut för verkställighet av straffet.

Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna skriftligen har meddelat varandra att de för egen del har uppfyllt villkoren för ikraftträdandet. Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	4
DETALJMOTIVERING	5
1 INNEHÅLLET I ÖVERENSKOMMELSEN OCH DESS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND.....	5
2 LAGFÖRSLAG	19
3 IKRAFTTRÄDANDE	19
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	19
LAGFÖRSLAG	20
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong om utlämning för brott.....	20
FÖRDRAGSTEXT	21

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Propositionen innehåller ett förslag om nationellt godkännande och sättande i kraft av överenskommelsen mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong om utlämning för brott (överenskommelsen). Överenskommelsen undertecknades i Hongkong den 20 maj 2005.

I propositionen föreslås inga ändringar i den gällande lagstiftningen. Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

2 Nuläge

Lagen om utlämning för brott (456/1970, allmänna utlämningslagen) möjliggör utlämning från Finland både för rättegång och för verkställighet av straff. Lagen förpliktigar inte till utlämning. Internationellt förpliktande bestämmelser om utlämning måste alltid bygga på en överenskommelse med respektive främmande stat.

Finland har anslutit sig till den europeiska konventionen om utlämning för brott från år 1957 (FördrS 32/1971). Bestämmelser om utlämning mellan Finland och de övriga EU-länderna finns i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsländerna i Europeiska unionen (1286/2003). Lagen trädde i kraft vid ingången av 2004. Genom den sattes det rambeslut i kraft som EU-staterna antagit den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002). Alla medlemsstater har genomfört förpliktelserna enligt rambeslutet. Utlämning mellan EU-länderna regleras uteslutande av lagstiftningen på grundval av genomförandet av rambeslutet. Den 15 december 2005 ingick Finland, Sverige, Norge, Danmark och Island Nordiska konventionen om överlämnande på grund av brott (Nordisk arresteringsorder). Konventionen sattes i kraft genom lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska län-

derna (1383/2007), som trädde i kraft den 1 januari 2008. Utlämningsförfarandet är nästan identiskt med förfarandet enligt lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen. De andra nordiska länderna har ännu inte genomfört konventionen. Därför tillämpas den europeiska arresteringsordern på utlämning mellan Finland, Sverige och Danmark medan den europeiska konventionen om utlämning för brott tillämpas på utlämning mellan Finland, Norge och Island.

Enligt den allmänna utlämningslagen kan en person utlämnas för brott där straffet kunde ha varit fängelse i minst ett år om brottet hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden. Ett villkor för att någon ska utlämnas för verkställighet av straff är att den utdömda påföljden omfattar förlust av friheten i minst fyra månader.

Enligt den allmänna utlämningslagen får finska medborgare inte lämnas ut. Förbudet att lämna ut finska medborgare baserar sig på 9 § 3 mom. i grundlagen. Inte heller för politiska brott är utlämning tillåten. I fråga om utlämning av en finsk medborgare mellan Finland och de andra nordiska länderna samt mellan Finland och de andra EU-länderna har man gjort undantag på vissa villkor. Genom EU-utlämningslagen utvidgades förutsättningarna för utlämning av finska medborgare till andra EU-länder. Genom en lag som trädde i kraft den 1 oktober 2007 (802/2007) ändrades dessutom grundlagens bestämmelse om utlämning av finska medborgare så att det genom en vanlig lag får föreskrivas att finska medborgare får utlämnas till ett land där deras mänskliga rättigheter och rättssäkerhet kan garanteras.

Enligt den allmänna utlämningslagen ska en framställning om utlämning göras på diplomatisk väg, ifall något annat inte överenskommit med den främmande staten. Framställningen och kompletterande handlingar översänds till justitieministeriet som beslutar om utlämningen. Utlåtande ska alltid begäras av högsta domstolen, om den som begärs utlämnad anser att laga förutsättningar för ut-

lämning saknas, samt också i andra fall om justitieministeriet anser att det behövs.

För utlämning till Finland kan det däremot krävas att det finns en bilateral eller multilateral överenskommelse om utlämning mellan Finland och den främmande staten. Så är fallet t.ex. mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong; Hongkongs lagstiftning tillåter inte utlämning till en främmande stat utan en överenskommelse om utlämning.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målet med propositionen är att möjliggöra utlämning för brott mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong. Överenskommelsen ålägger parterna skyldigheten att lämna ut en person som är misstänkt, åtalad eller dömd för brott i enlighet med de villkor och begränsningar som närmare framgår av överenskommelsen.

Överenskommelsen innehåller en heltäckande förteckning över de brott som utlämningskyldigheten omfattar. För den händelse att utlämning skulle behövas på grund av något annat brott, tillåter överenskommelsen utlämning för vilket sådant brott som helst som en person kan utlämnas för i enlighet med båda parternas lagstiftning.

Överenskommelsen innehåller bestämmelser om utlämning av egna medborgare, dödsstraff, ovillkorliga grunder för vägran, av prövning beroende grunder för vägran, uppskov med utlämning, handlingar som ska fogas till begäran om utlämning, språket i handlingarna, tillfälligt tagande i förvar, konkurrerande begäran om utlämning, kostnader, överlåtande av egendom samt en så kallad specifikationsregel.

I samband med att en person lämnas ut kan också sådan egendom lämnas ut, som kan utgöra bevis för brottet eller som den som begäran om utlämning gäller har fått i sin besittning genom brott.

Då en person har lämnats ut är den begärande parten skyldig att iaktta den s.k. specifikationsregeln. Specifikationsregeln gäller den begärande statens rätt att begränsa den utlämnade personens frihet eller att vidta åtgärder för att väcka åtal mot honom eller henne i andra situationer än de som framgår av överenskommelsen.

Bestämmelserna i överenskommelsen är tillräckligt klara och detaljerade för att kunna tillämpas direkt vid sidan av den allmänna utlämningslagen. Det krävs inga ändringar i den allmänna utlämningslagen för att överenskommelsen ska kunna sättas i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga nämnvärda konsekvenser för myndigheternas verksamhet. Finland har inte lämnat ut en enda person till den särskilda administrativa regionen Hongkong. Den särskilda administrativa regionen Hongkong har inte heller lämnat ut en enda person till Finland, vilket beror på regionens lagstiftning, enligt vilken ingen får lämnas ut utan någon bilateral eller multilateral internationell juridisk förpliktelse.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid justitieministeriet. Utlåtande om utkastet till överenskommelse har begärts hos utrikesministeriet. Justitieministeriets lagberedningsavdelning har också kommenterat utkastet till överenskommelse.

DETALJMOTIVERING

1 Innehållet i överenskommelsen och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

Syftet med överenskommelsen är i enlighet med överenskommelsens ingress att reglera ömsesidig utlämning på grund av brott mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong.

Artikel 1. Utlämningskyldighet. De fördragsslutande parterna går med på att i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen till varandra lämna ut personer som påträffas på den anmodade partens territorium och som den begärande parten efterlyser för lagföring eller verkställighet av ett straff med anledning av ett sådant brott som nämns i artikel 2.

Enligt 1 § i den allmänna utlämningslagen kan den, som i främmande stat är misstänkt, åtalad eller dömd för där straffbelagd gärning, utlämnas från Finland till den främmande staten samt den, som i Finland är misstänkt, åtalad eller dömd för brott, begäras utlämnad till Finland.

Artikel 2. Brott. Punkt 1 i artikeln innehåller en förteckning över de brott för vilka en person kan lämnas ut. En förutsättning är att brottet enligt båda parternas lagstiftning kan leda till en straffpåföljd i form av fängelse eller annat frihetsberövande för över ett år och att man enligt den anmodade partens lagstiftning kan lämna ut en person för ett sådant brott.

Enligt 4 § (1287/2003) 1 mom. i den allmänna utlämningslagen krävs det för utlämning från Finland bl.a att det strängaste straffet för brottet är fängelse i minst ett år. Till denna del begränsar överenskommelsen mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong utlämningskyldigheten så att den inte gäller mindre grova brott såsom t.ex. sådan skadegörelse som avses i 35 kap. 1 § i strafflagen (769/1990) för vilken maximistraffet är fängelse i högst ett år.

De brott för vilka en person kan lämnas ut är

- (a) mord eller dråp,
- (b) brott som hänför sig till skadande, misshandel, orsakande av svår kroppsskada, äventyrande av någon annans liv eller säkerhet eller hot om att döda någon eller tillfoga någon allvarlig kroppsskada,
- (c) sexualbrott, inklusive kränkande av någons sexuella självbestämmanderätt; våldtäkt; tvingande till samlag eller till sexuell handling eller sexuellt utnyttjande; uppträdande på ett sedlighetssårande sätt; sexualbrott mot barn,
- (d) kidnappning, bortförande, olaglig häktning; tagande av gisslan, slavhandel eller annan människohandel,
- (e) brott mot bestämmelser i lagar om narkotika och psykotropa ämnen,
- (f) brott mot bestämmelser i lagar som gäller stölder; rån; inbrottsstölder; utpressning; hantering och mottagande av stöldgods,
- (g) brott mot lagar som gäller bedrägeri, förskingring eller annan oredlighet, inklusive en gäldenärs bedrägeri eller oredlighet; erhållande av egendom, pengar, värdepapper eller penningförmåner på felaktiga grunder; konspiration för förskingring,
- (h) brott som hänför sig till penningförfalskning, förfalskning eller sättande i omlopp av förfälskningar,
- (i) brott som hänför sig till bolag, inklusive brott som begås av tjänstemän, direktörer och grundare,
- (j) brott mot bestämmelser i lagar om konkurs,
- (k) brott mot bestämmelser i lagar om mutande och korruption,
- (l) mened och brott mot rättskipning,
- (m) mordbrand; skadande av egendom,
- (n) sjöröveri,
- (o) bortförande eller utsättande av barn,
- (p) koppleri,
- (q) brott som hänför sig till den offentliga ekonomin, skatter eller tullar trots att det i lagstiftningen i den anmodade staten inte fastställs en likadan skatt eller tull eller trots att en likadan skatt, tull eller tullreglering

som ingår i den begärande statens lagstiftning inte ingår i den anmodade statens lagstiftning,

(r) brott som hänför sig till innehav av vinning av brott eller till penningtvätt,

(s) brott för vilka utlämning är tillåten med stöd av internationella fördrag som är bindande för parterna; brott som baserar sig på beslut av internationella organisationer som är bindande för parterna,

(t) medhjälp, anstiftan eller stämpling till ett brott för vilket man enligt denna överenskommelse får lämna ut en person, främjande av eller rådgivning angående ett sådant brott, anlitande av någon att utföra eller medverka i, gynnande av eller försök till ett sådant brott,

(u) något annat brott för vilket man enligt båda parternas lagstiftning får lämna ut en person.

Om någon begärs utlämnad för ett brott som inte ingår i förteckningen, är utlämning möjlig med stöd av punkt u. I enlighet med den punkten kan vilket annat brott som helst komma i fråga för vilket man enligt båda parternas lagstiftning får lämna ut en person. Denna möjlighet begränsas dock av villkoret i punkt 1 gällande längden på det straff som föreskrivs för brottet och av artikel 7.1 a i överenskommelsen, som behandlas nedan och enligt vilken begäran om utlämning kan avslås om brottet med beaktande av alla omständigheter inte är tillräckligt allvarligt för att den som begäran gäller ska lämnas ut.

I artikel 2.2 bestäms det att om en person begärs bli utlämnad för verkställighet av straff, krävs det dessutom att minst sex månader av fängelsestraffet eller frihetsstraffet återstår.

Enligt 4 § 2 mom. i den allmänna utlämningslagen får man lämna ut en person som i en främmande stat har dömts för en gärning för vilken utlämning är tillåten endast om den utmäta påföljden omfattar förlust av friheten i minst fyra månader. Utlämning är enligt detta möjlig då den utmäta påföljden omfattar minst fyra månader oberoende av hur stor andel av straffet som återstår. Villkoret i artikel 2.2 begränsar sålunda utlämningssskyldigheten ytterligare så att den inte gäller de lindrigaste fängelsestraffen.

Då det med stöd av artikel 2.3 avgörs om ett brott är straffbart i den anmodade staten krävs det inte att brottsrekvisiten är likadana i den begärande och den anmodade staten. Det räcker att den som begärs bli utlämnad, med beaktande av de påstådda gärningarna och försummelserna i sin helhet, har handlat så att ett brottsrekvisit uppfylls. Detta motsvarar den etablerade rättsliga tolkningen i fråga om utlämning, enligt vilken dubbel straffbarhet in abstracto är tillräcklig och det inte krävs att brottsrekvisiten motsvarar varandra in concreto.

I artikel 2.4 fastställs det vilken tidpunkt som är avgörande när man bedömer huruvida ett brott är straffbart enligt båda parternas lagstiftning. Det ska naturligtvis finnas gällande bestämmelser i den begärande staten om att brottet är straffbart vid den tidpunkten då brottet begås. I fråga om den anmodade parten räcker det att det vid den tidpunkt då begäran om utlämning tas emot finns gällande bestämmelser enligt vilka gärningen är straffbar.

I den allmänna utlämningslagen finns inga bestämmelser om vilken tidpunkt som gäller för bedömningen av huruvida en gärning är dubbelt straffbar. I 4 § 1 mom. konstateras det endast att utlämning inte får ske, om inte den gärning för vilken utlämning begärs är eller, om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, skulle vara att anse som ett brott för vilket det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst ett år. Inom utlämningsrätten råder dock stor enighet om att mottagandet av begäran är den avgörande tidpunkten för bedömningen av huruvida gärningen är straffbar i den anmodade staten.

Artikel 3. Utlämning av egna medborgare. Enligt artikel 3.1 förbehåller sig Finland rätten att vägra lämna ut egna medborgare medan den särskilda administrativa regionen Hongkong på motsvarande sätt förbehåller sig rätten att vägra lämna ut Folkrepubliken Kinas medborgare.

Bestämmelsen är förenlig med 9 § 3 mom. i Finlands grundlag, enligt vilken finska medborgare inte får hindras att resa in i landet, landsförvisas eller mot sin vilja utlämnas eller föras till ett annat land. Bestämmelser

om undantag från detta förbud kan i begränsad utsträckning utfärdas genom lag.

I 2 § i den allmänna utlämningslagen föreskrivs det att en finsk medborgare inte får utlämnas. I fråga om förbudet att lämna ut finska medborgare har det utfärdats bestämmelser om begränsade undantag dels i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, dels i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna. Utlämning av en finsk medborgare kommer i dessa fall i fråga endast för rättegång och det ska ställas som villkor att den som lämnas ut omedelbart återsänds till Finland för att avtjäna ett fängelsestraff som eventuellt dömts ut, om personen i samband med behandlingen av utlämningsärendet har fått att få avtjäna straffet i Finland.

Om den anmodade parten utnyttjar den rätt som avses i artikel 3.1, dvs. låter bli att lämna ut en egen medborgare, kan den begärande parten enligt artikel 3.2 begära att fallet förs över till de behöriga myndigheterna i den anmodade parten för eventuell lagföring.

I enlighet med den s.k. aktiva personalitetsprincipen tillämpas finsk lag på brott som en finsk medborgare har begått utanför Finland. Med stöd av bestämmelserna i förundersökningslagen (449/1987) har Finlands förundersökningsmyndigheter både rätt och skyldighet att inleda förundersökning vid misstanke om brott också utan någon uttrycklig avtalsbestämmelse. Om den som misstänks för ett brott är finsk medborgare får brottmålet enligt 1 kap. 12 § (205/1997) i strafflagen inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, förutom om gärningsmannen är finsk medborgare eller en person som jämföras med finska medborgare och brottet har riktat sig mot Finland, en finsk medborgare, en i Finland varaktigt bosatt utlämning eller ett finskt samfund, en finsk stiftelse eller någon annan finsk juridisk person.

Artikel 4. Dödsstraff. Begäran om utlämning avslås om det i den begärande partens lagstiftning föreskrivs dödsstraff för det brott för vilket utlämning begärs.

Bestämmelser om grunden för vägran finns i 7 § 2 mom. i Finlands grundlag, enligt vilken ingen får dömas till döden eller torteras

eller utsättas för någon annan behandling som kränker människovärdet. I den särskilda administrativa regionen Hongkong upphävdes dödsstraffet år 1993.

Den särskilda administrativa regionen Hongkong har anslutit sig till flera konventioner om tryggnad av de mänskliga rättigheterna. Den viktigaste i detta sammanhang är förmodligen Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från år 1984, som trädde i kraft för den särskilda administrativa regionen Hongkong del den 26 juni 1987. För Finlands del trädde konventionen i kraft den 29 september 1989 (FördrS 59-60/1989).

Artikel 5. Grund för utlämning. Enligt punkt (a) lämnas en person som misstänks för ett brott ut endast om det enligt den anmodade partens lagstiftning finns tillräckliga bevis för att personen ska kunna åtalas för brottet.

Bestämmelsen är förenlig med 9 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen, enligt vilket en framställning om utlämning ska grunda sig på beslut om häktning, meddelat av behörig myndighet i den främmande staten, vilket grundar sig på utredning om ifrågavarande persons sannolika skuld till brottet.

Enligt artikel 5.b får en person som dömts för ett brott lämnas ut endast om man på tillräckliga grunder kan konstatera att personen i fråga är den person som dömts av den begärande partens domstol.

Utlämning för verkställighet av straff ska enligt 9 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen grunda sig på verkställbar dom, genom vilken den som begärs utlämnad med stöd av utredning, som bör anses tillräcklig, befunnits skyldig till det brott som avses i framställningen. Enligt 9 § 2 mom. i lagen kan man genom överenskommelse med främmande stat bestämma att verkställbara domar som sådana ska godtas såsom grund för utlämning för denna stats vidkommande. En bestämmelse som avser detta finns i artikel 9.4 b, enligt vilken begäran om utlämning för verkställighet av straff ska åtföljas av ett intyg över straffets verkställbarhet och över hur

stor del av straffet som ännu inte har avtjänats.

Artikel 6. Ovillkorliga grunder för vägran. Enligt artikel 6.1 a lämnas en person inte ut om den anmodade parten har grundad anledning att anta att det brott som personen misstänks för eller har dömts för till sin natur är ett politiskt brott.

I 6 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen förbjuds utlämning på grund av ett politiskt brott. I paragrafens 2 mom. preciseras förbudet med att uppsåtligt dödande, som inte ägt rum i öppen strid, bör inte i något fall anses vara ett politiskt brott.

Enligt artikel 6.2 ska ett brott vid tillämpning av artikel 6.1 inte anses som ett politiskt brott om båda parterna med stöd av ett multilateralt avtal är skyldiga att antingen lämna ut personen i fråga för brottet eller överlåta fallet till de behöriga myndigheterna för eventuell lagföring.

De ovan avsedda multilaterala överenskommelser som båda parterna har anslutit sig till är åtminstone konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg (FördrS 62/1971), konventionen om förebyggande av olagliga handlingar mot säkerheten inom den civila luftfarten (FördrS 56/1973), konventionen om förebyggande och bestraffning av brott mot personer, som åtnjuter internationellt skydd, bland dem diplomatiska representanter (FördrS 63/1978), internationella konventionen mot tagande av gisslan (FördrS 38/1983), konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 60/1989), Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994), internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism (FördrS 73/2002), Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FördrS 20/2004) och Förenta Nationernas konvention mot korruption (FördrS 56/2006).

Enligt artikel 6.1 b lämnas en person inte ut om man har grundad anledning att anta att begäran om utlämning, även om den skenbart baserar sig på ett brott för vilket en person kan utlämnas, i själva verket har framställts

med syftet att åtala eller straffa personen med anledning av hans eller hennes ras, hudfärg, etniska ursprung, kön, religion, nationalitet eller politiska åsikt.

Den ovan nämnda grunden motsvarar i sak den bestämmelse i 7 § i den allmänna utlämningslagen, enligt vilken en framställning om utlämning inte får bifallas, om den, vars utlämning begärs, på grund av ras, nationalitet, religion, politisk uppfattning eller tillhörighet till viss samhällsgrupp eller till följd av politiska förhållanden löper risk att efter utlämnandet utsättas för mot hans liv eller frihet riktad eller annan förföljelse.

Enligt artikel 6.1 c lämnas en person inte ut om det finns grundad anledning att anta att personen inte får en opartisk rättegång (i), eller straffas eller häktas eller får sin personliga frihet begränsad på annat sätt (ii) på grund av hans eller hennes ras, hudfärg, etniska ursprung, kön, religion, nationalitet eller politiska åsikt.

I den allmänna utlämningslagen finns det ingen grund för förvägande som direkt gäller en rättvis rättegång. Den ifrågavarande grunden för förvägande kan dock härledas ur bestämmelserna i artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, nedan människorättskonventionen (FördrS 18-19/1990). Bestämmelserna i artikel 6 i människorättskonventionen gäller den åklagades rätt till en rättvis rättegång.

I detta sammanhang kan man hänvisa till det som någon annanstans har sagts om tillämpningen av artikel 6 på internationellt straffrättsligt samarbete. I regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (RP 61/1993 rd) konstateras det att då det gäller principerna om de mänskliga rättigheterna borde man vid tillämpningen av detta stadgande särskilt beakta bestämmelserna i artikel 6 i människorättskonventionen och dess krav på lämnande av internationell rättshjälp, både med tanke på det förfarande som begäran föranleder i Finland och med tanke på det förfarande som i den begärande staten iakttas vid behandlingen av det straffrättsliga ärende för vilket rättshjälpen lämnas.

I övrigt följer den grund för vägran som avses i artikel 6.1 c den grund för vägran enligt 7 § i den allmänna utlämningslagen som behandlats ovan.

Enligt artikel 6.3 får en person inte lämnas ut för ett brott som han eller hon genom ett lagakraftvunnet beslut har frikänkts från, dömts för eller benådats från eller som personen inte enligt någondera partens lagstiftning kan åtalas för eller ett brott för vilket en fällande dom har upphävts.

I 10 § i den allmänna utlämningslagen föreskrivs det att utlämning inte kan beviljas, om en dom redan meddelats i Finland för det brott som avses i utlämningsframställningen. Domens hindrande inverkan gäller naturligtvis också fall där en person genom ett lagakraftvunnet beslut har frikänkts eller benådats eller där domen har upphävts. Då finns det inte längre någon dom för vars verkställighet utlämning kan komma i fråga. En liknande situation uppstår när en person inte enligt någondera partens lagstiftning kan åtalas för brott.

Enligt artikel 6.4 ska en begäran om utlämning avslås om det brott som begäran gäller är ett sådant brott som omfattas av lagstiftningen om militära brott och inte samtidigt omfattas av bestämmelserna i den allmänna strafflagen.

Enligt 5 § i den allmänna utlämningslagen får utlämning inte ske för en gärning som är att anse såsom militärt brott. Innefattar gärningen också ett brott, för vilket utlämning annars är tillåten, får utlämning dock ske för det brottet.

I artikel 6.5 föreskrivs det att den anmodade parten ska vägra att lämna ut en person för verkställighet av straff om den som begäran gäller har dömts i sin frånvaro, förutom om personen får möjlighet att få saken behandlad på nytt när han eller hon är närvarande och han eller hon anses misstänkt med stöd av överenskommenheten.

I artikeln avses uttryckligen fall med dom i en persons frånvaro där personen inte har fått kallelse eller stämning till en rättegång eller annars inte getts tillfälle att föra talan där.

Den allmänna utlämningslagen innehåller ingen sådan grund för vägran som avses i punkt 5 i artikeln och den finska lagstiftningen innehåller inte heller bestämmelser om

domar i personers frånvaro. Den som är åtalad för brott ska alltid innan en rättegång kan inledas känna till rättegången och tidpunkten för den samt närvaroplikten och vilka följderna för frånvaro är.

Enligt artikel 6.3 c i människorättskonventionen har den som anklagas för en brottslig gärning som minimirätt bl.a. rätt att försvara sig personligen eller genom ett rättegångsbiträde som han eller hon själv utsett.

Även om tillämpningen av människorättskonventionen är begränsad till relationerna mellan de medlemsstater i Europarådet som har ratificerat den, har tillämpningsområdet genom rättspraxis vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna utvidgats så att det också omfattar tredjeländer.

I samband med avgörandet av det s.k. Soering-fallet 1989 (Soering mot Förenade Konungariket, Serie A, Nr 161) utvidgade Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna konventionsstatens ansvar vid avtalsbrott. Ansvaret är inte begränsat till relationen mellan konventionsparterna, utan som en följd av avgörandet ska konventionsstaten beakta risken för kränkning av de mänskliga rättigheterna också då den lämnar ut en person som misstänks för eller har dömts för brott till ett tredjeland som inte är konventionspart.

Artikel 7. Av prövning beroende grunder för vägran. Även om villkoren för utlämning i övrigt är uppfyllda, kan den anmodade parten efter prövning vägra lämna ut en person på de grunder som nämns i denna artikel.

Enligt artikel 7.1 kan begäran om utlämning avslås om

(a) brottet med beaktande av alla omständigheter inte är tillräckligt allvarligt för att den som begäran gäller ska lämnas ut,

(b) åtalet, anhängiggörandet av ärendet vid en domstol eller verkställandet av straffet eller den återstående delen av det har fördröjts i oskälig grad av orsaker som inte beror på den som begäran gäller,

(c) utlämning av personen kan leda till att parten försummar sina skyldigheter enligt internationella fördrag,

(d) omständigheterna är sådana att utlämningen skulle stå i strid med humanitära aspekter då man beaktar åldern, hälsan eller

andra personliga omständigheter hos den som begäran gäller, eller

(e) den som begäran gäller har dömts eller kan åtalas eller dömas i en domstol på den begärande partens territorium, vilken har fått domsrätt endast tillfälligt eller i särskilda undantagsförhållanden.

När det gäller grunden för vägran i punkt c avses t.ex. en situation där någon har lämnats ut till Finland med stöd av europeiska konventionen om utlämning för brott och den särskilda administrativa regionen Hongkong begär att personen lämnas ut med hänvisning till ett avtal mellan Finland och den särskilda administrativa regionen Hongkong. Även om villkoren för utlämning uppfylls i det senare fallet, kan utlämning leda till försummelse av en internationell skyldighet som binder Finland, eftersom artikel 15 i den nämnda konventionen innehåller ett förbud mot vidareutlämning. Det är förbjudet att lämna ut någon vidare till en tredje stat utan samtycke från den avtalspart som lämnat ut personen.

Grunden i punkt d är en grund för vägran också i den allmänna utlämningslagen. Enligt 8 § i den lagen får utlämning inte ske, om den av humanitära skäl vore oskälig på grund av den avsedda personens ålder, hälsotillstånd eller övriga personliga förhållanden eller på grund av särskilda omständigheter.

Grunden för vägran i punkt e hänför sig till 12 § (1287/2003) 1 mom. i den allmänna utlämningslagen, enligt vilket man vid beviljande av utlämning i tillämpliga delar ska ställa de villkor som föreskrivs i punkterna i momentet. Enligt 2 punkten ska man ställa villkoret att den utlämnade inte utan tillstånd får åtalas för det ifrågavarande brottet vid en domstol som har fått behörighet att döma i sådana mål endast tillfälligt eller under särskilda undantagsförhållanden. Följaktligen kan man i sådana här fall antingen vägra lämna ut personen eller gå med på utlämning genom att ställa det nämnda villkoret.

Enligt artikel 7.2 kan den anmodade parten vägra lämna ut en person för ett brott som enligt partens lagstiftning har begåtts på det område som hör till partens domstols behörighet. Om den anmodade parten vägrar lämna ut personen, kan den begärande parten be att fallet först överläts till den anmodade

partens behöriga myndigheter för eventuella åtgärder.

Den allmänna utlämningslagens 3 § (1287/2003) utgår från att man som huvudregel ska vägra lämna ut personen i den ovan beskrivna situationen. Enligt paragrafen får utlämning för ett brott som har begåtts i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg ske endast om lagföring för brottet i den ansökande staten anses ändamålsenlig och det straff som i denna stat skulle kunna följa på brottet inte väsentligt avviker från den påföljd som enligt finsk lag kan följa på brottet.

Enligt 1 kap. 1 § 1 mom. (626/1996) i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som har begåtts i Finland. Enligt 2 § i förundersökningslagen ska polisen eller någon annan förundersökningsmyndighet göra förundersökning när det på grund av anmälan till den eller annars finns skäl att misstänka att ett brott har begåtts. Om begäran om utlämning avslås på den grunden att brottsplatsen för det misstänkta brottet är Finland, medför det också utan den begärande statens anmälan skyldighet att utföra en förundersökning på det sätt som föreskrivs i förundersökningslagen.

Artikel 7.3 gäller vägran att lämna ut en person i en situation där någon annan än partens domstol eller någon annan myndighet genom ett lagakraftvunnet beslut har frikänt eller benådat personen från eller dömt personen för det brott som begäran gäller och, i fall att personen dömts, om straffet har avtjänats helt och hållet eller inte längre kan verkställas.

Grunden för vägran i 10 § i den allmänna utlämningslagen gäller endast domar som getts i Finland. Utlämningslagen innehåller inga bestämmelser om huruvida beslut som fattats eller åtgärder som vidtagits av tredje länders domstolar eller andra myndigheter ska beaktas vid prövning av utlämning från Finland. Bestämmelser om den grund för vägran som beskrivs i artikel 7.3 finns i 6 § 1 mom. 7 punkten i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, enligt vilken utlämning kan förvägras om den som begärs utlämnad har dömts genom en lagakraftvunnen dom i en annan stat än en medlemsstat i

Europeiska unionen eller i en internationell brottmålsdomstol för den gärning som ligger till grund för framställningen. Ett villkor för detta är att straffet, vid fällande dom, har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet. Sålund täcker den s.k. ne bis in idem-grunden enligt punkt 3 i artikeln fler situationer än grunden för vägran enligt den allmänna utlämningslagen och tillåter en mera omfattande prövningsrätt för den som fattar utlämningsbeslutet än vad den allmänna utlämningslagen gör.

Enligt artikel 7.4 a kan den anmodade parten vägra lämna ut en person om begäran hänför sig till åtalande av personen för ett brott om åtalsrätten för brottet skulle ha preskriberats om brottet hade begåtts på den anmodade partens territorium.

På motsvarande sätt kan parten enligt artikel 7.4 b vägra lämna ut en person om begäran hänför sig till verkställighet av straff och straffet inte längre skulle kunna verkställas om det hade dömts ut på den anmodade partens territorium.

Prövningsrätten i fråga om de grunder för vägran som nämns ovan begränsas av 10 § i den allmänna utlämningslagen, eftersom utlämning enligt paragrafen inte kan beviljas om rätten att väcka åtal för brottet eller att verkställa straffet, bedömd enligt finsk lag, vore att anse såsom förfallen.

Artikel 8. Uppskov med utlämning. I artikel 8.1 bestäms det att om den som begäran gäller har åtalats eller avtjänar ett straff eller har berövats friheten och befinner sig på den anmodade partens territorium av någon annan anledning än det brott som avses i begäran, kan utlämningen skjutas upp tills rättegången avslutats, det utdömda straffet verkställts eller personen frigetts, beroende på ärendets art.

Bestämmelsen följer en bestämmelse i 11 § i den allmänna utlämningslagen, där det föreskrivs att om den, om vars utlämnande det är fråga, i Finland är åtalad för annat brott, på vilket kan följa frihetsstraff, eller om han på grund av dom antingen ska undergå sådant straff eller annars vara berövad sin frihet, kan utlämning inte äga rum så länge hindret består.

Artikel 8.2 gäller en situation där en tredje part tidigare har lämnat ut den som begäran gäller för lagföring eller verkställighet av straff. Angående den begäran om utlämning som parten framställt vidtas inga åtgärder innan den tidsfrist som eventuellt avtalats i överenskommelsen med den tredje parten har löpt ut.

Den beskrivna situationen hänför sig till tillämpningen av den s.k. specifikationsregeln. I bilaterala och multilaterala överenskommelser om utlämning för brott ingår en vedertagen bestämmelse enligt vilken en person som lämnats ut inte får lämnas ut till en tredje part om inte personen har haft tillfälle att avlägsna sig från partens område och om han eller hon inte har avlägsnat sig inom den tid som fastställts i överenskommelsen.

Bestämmelser om att specifikationsregeln ska iaktas vid utlämning från Finland finns också i den allmänna utlämningslagen. Enligt 30 § i lagen ska de villkor som nämns i 12 § 1 mom. och de villkor som uppställts i beslutet om utlämning iaktas i fråga om den som utlämnats till Finland.

Enligt 12 § 1 mom. 1 punkten i den allmänna utlämningslagen får den utlämnade inte utan (justitieministeriets) medgivande enligt 32 § i den stat till vilken utlämningen sker vidareutlämnas till en annan stat, utom i det fall att den utlämnade inte har lämnat landet inom 45 dagar efter det att inget hinder för detta förelåg, eller om den utlämnade återvänt dit efter att ha lämnat landet.

Artikel 9. Begäran om utlämning och avslutningsinstrument. Artikel 9.1 innehåller bestämmelser om behöriga myndigheter. När det är Finland som begär utlämning ska justitieministeriet lämna begäran om utlämning och handlingar som hänför sig till den särskilda administrativa regionen Hongkongs justitieministerium och när situationen är den motsatta ska den särskilda administrativa regionen Hongkongs justitieministerium lämna de nämnda handlingarna till Finlands justitieministerium.

Handlingarna kan lämnas direkt från det ena ministeriet till det andra eller genom förmedling av eventuella andra myndigheter som godkänts av parterna.

I artikel 9.2 räknas de handlingar upp som ska fogas till begäran. Begäran ska åtföljas av

(a) en så noggrann beskrivning som möjligt av den person som begäran gäller samt andra sådana uppgifter som kan bidra till att utreda personens identitet, medborgarskap och vistelseort,

(b) en rapport om varje brott som avses i begäran om utlämning och i fråga om varje brott en rapport om de gärningar och försummelser som kommer i fråga, och

(c) för varje brott en rapport om innehållet i den lagbestämmelse som kommer i fråga samt uppgifter om maximistraffet för respektive brott samt om när åtalsrätten och verkställigheten av straffet för respektive brott preskriberas.

I artikel 9.3 bestäms det att om begäran gäller en misstänkt person ska den också åtföljas av ett häktningsförordnande som utfärdats av en domare eller en annan behörig myndighet i den begärande parten samt ett bevis som enligt den anmodade partens lagstiftning skulle berättiga till väckande av åtal om brottet hade begåtts på den partens territorium.

Bestämmelsen motsvarar 9 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen, enligt vilket en framställning om utlämning ska grunda sig på beslut om häktning, meddelat av behörig myndighet i den främmande staten, vilket grundar sig på utredning om ifrågavarande persons sannolika skuld till brottet. Enligt 9 § 2 mom. i lagen kan man dock genom överenskommelse med främmande stat bestämma att av domstolar eller domare meddelade beslut om häktning som sådana ska godtas såsom grund för utlämning för denna stats vidkommande.

Enligt artikel 9.4 ska också en kopia av domen eller ett intyg över straffet bifogas, om begäran hänför sig till en person som redan har konstaterats skyldig eller dömts till ett straff. Om personen har konstaterats skyldig men ännu inte dömts till ett straff, ska begäran enligt artikel 9.4 a också åtföljas av ett intyg av den behöriga domstolen över detta samt en kopia av häktningsförordnandet eller, om personen har dömts till ett straff, enligt artikel 9.4 b ett intyg över straffets

verkställbarhet och över hur stor del av straffet som ännu inte har avtjänats.

I praktiken kan endast den senare situationen i 9.4 b inträffa vid utlämning från Finland, eftersom 9 § i den allmänna utlämningslagen förutsätter att begäran om utlämning grundar sig på en verkställbar dom.

Artikel 10. Styrkande av riktigheten. I artikel 10.1 bestäms det att en handling som med stöd av artikel 9 fogas till begäran om utlämning kan godkännas som bevis i utlämningsproceduren om dess riktighet är styrkt på behörigt sätt.

Enligt artikel 10.2 är riktigheten hos en handling styrkt om (a) handlingen har under-tecknats och styrkts av en domare eller myndighet från den begärande parten, och (b) handlingen har bekräftats med en officiell stämpel av den begärande partens behöriga myndighet.

Enligt artikel 10.3 ska styrkta kopior av de handlingar som fogats till begäran om utlämning godkännas i utlämningsproceduren.

Artikel 11. Språket i handlingarna. Då Finland är den anmodade parten, ska alla handlingar upprättas på finska, svenska eller engelska eller översättas till något av dessa språk. Då den särskilda administrativa regionen Hongkong är den anmodade parten, ska alla handlingar upprättas på kinesiska eller engelska eller översättas till något av de språken.

Artikel 12. Tillfälligt tagande i förvar. Enligt artikel 12.1 kan en person i brådskande fall på den begärande partens begäran tas i förvar tillfälligt i enlighet med den anmodade partens lagstiftning.

Enligt 31 § 1 mom. (465/1987) i den allmänna utlämningslagen får, även om framställning om utlämning av en bestämd person ännu inte inkommit, denne tas i förvar för ett brott som kan föranleda utlämning enligt denna lag, om den främmande staten begärt detta eller om han i den främmande staten är efterlyst för brottet.

En ansökan om tillfälligt tagande i förvar ska enligt artikel 12.2 åtföljas av (a) en anmälan om avsikten att begära att personen lämnas ut, (b) en anmälan om att det finns ett häktningsförordnande eller en dom som gäll-

er personen, (c) uppgifter om personens identitet, medborgarskap och sannolika vistelseort, (d) en beskrivning av personen, (e) en kort beskrivning av brottet och fakta som hänför sig till fallet, (f) en anmälan om maximistraffet för brottet eller det redan utdömda straffet och (g) i tillämpliga fall uppgift om hur stor del av straffet som ännu inte har avtjänats.

Enligt 31 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen ska en begäran om tillfälligt tagande i förvar grunda sig på häktningsförordnande eller verkställbar dom.

Med stöd av artikel 12.3 kan en begäran om tillfälligt tagande i förvar överföras mellan justitieministerierna på ett sådant sätt att ett skriftligt bevis kan produceras eller genom internationella kriminalpolisorganisationens (Interpols) förmedling.

I artikel 12.4 bestäms det att den som begäran gäller kan frigges inom 45 dagar efter tagandet i förvar, om en begäran om utlämning och de handlingar som ska fogas till den inte har tillställts den anmodade parten. Frigivning av en person hindrar emellertid inte att utlämningsproceduren inleds eller fortsätter, om begäran och de handlingar som ska bifogas anländer senare.

Enligt 31 § 2 mom. (607/1993) i den allmänna utlämningslagen ska den främmande staten ofördröjligen underrättas om tagandet i förvar och samtidigt ska också utsättas den tid, högst 30 eller av särskilda skäl 45 dagar från avsändandet av meddelandet, inom vilken framställning om utlämning ska göras. Om så inte sker, ska den omhändertagne frigges.

Artikel 13. Ytterligare information. Om den anmodade parten konstaterar att de uppgifter som har getts är otillräckliga för ett utlämningsbeslut med stöd av denna överenskommelse, kan parten enligt artikel 13.1 be om nödvändig tilläggsinformation och ställa en tidsfrist för när informationen ska lämnas.

Med stöd av artikel 13.2 kan en person som tagits i förvar frigges om den ytterligare information som erhålls inte är tillräcklig eller den inte erhållits inom tidsfristen. Frigivningen hindrar inte den begärande parten att framställa en ny begäran om utlämning av personen på grund av samma brott.

Bestämmelser om att begära ytterligare information av den främmande staten finns i 15 § 4 mom. i den allmänna utlämningslagen, enligt vilket justitieministeriet kan införskaffa en sådan tilläggsutredning som ministeriet finner nödig utgående från vad som framkommit vid centralkriminalpolisens undersökning i fråga om utlämningen. Den undersökning kring utlämning som det föreskrivs om i 15 § 1 mom. (465/1987) i den allmänna utlämningslagen görs i en fas av utlämningsförfarandet då den som begärs utlämnad i allmänhet redan har tagits i förvar och den främmande staten har lämnat sin begäran om utlämning till justitieministeriet. Det kan emellertid visa sig vara nödvändigt att be den främmande staten om ytterligare information redan innan undersökningen kring utlämningen görs, varför justitieministeriet trots formuleringen i 15 § 4 mom. i lagen kan anses ha rätt att när som helst under utlämningsförfarandet skaffa en tilläggsutredning som är nödvändig för utlämningsbeslutet.

Enligt 31 § 2 mom. i den allmänna utlämningslagen ska justitieministeriet omedelbart bestämma att den omhändertagne ska frigges, om ministeriet finner att det föreligger hinder mot utlämning. Hinder mot utlämning föreligger t.ex. när begäran om utlämning också efter tilläggsutredningen är så bristfällig, att utlämningsärendet inte kan avgöras.

Om sådant hinder inte föreligger och om tingsrätten inte har bestämt att den omhändertagne ska frigges, ska den främmande staten ofördröjligen underrättas om åtgärden, och samtidigt ska också utsättas den tid, högst 30 eller av särskilda skäl 45 dagar från avsändandet av meddelandet, inom vilken framställning om utlämning ska göras. Om så inte sker, ska den omhändertagne frigges.

Artikel 14. Konkurrerande begäran. I artikel 14.1 bestäms det att om en person samtidigt begärs bli utlämnad av den ena parten och en annan stat, med vilken antingen Finland eller den särskilda administrativa regionen Hongkong har en överenskommelse eller ett arrangemang som gäller utlämning på grund av brott, eller av den ena parten och en internationell domstol som inrättats med stöd av en multilateral överenskommelse som binder den anmodade parten eller genom ett

beslut av en internationell organisation som binder den anmodade parten, ska den anmodade parten avgöra frågan med beaktande av alla omständigheter, inklusive följande:

(a) (i) de villkor som ingår i en sådan överenskommelse eller ett sådant arrangemang, eller beroende på omständigheterna

(ii) de eventuella skyldigheter som hänför sig till den överenskommelse, den stadga eller det beslut genom vilken den internationella domstolen inrättades,

(b) brottets relativa allvarlighetsgrad samt brottsplatsen,

(c) datumen för begäran,

(d) medborgarskap och boningsorten för den som begäran gäller, och

(e) möjlighet till vidareutlämning.

Det som sagts ovan förpliktar inte parterna att ge den andra partens begäran om utlämning företräde om det finns konkurrerande begäran, utan den anmodade parten har prövningrätt. I artikel 14.1 finns ingen bestämmelse för en sådan situation där den särskilda administrativa regionen Hongkong och en främmande stat, med vilken Finland inte har någon överenskommelse om utlämning eller något annat arrangemang för utlämning, samtidigt begär att en person lämnas ut. Ett sådant ärende avgörs med stöd av 25 § i den allmänna utlämningslagen.

I 25 § 1 mom. (1384/2007) i den allmänna utlämningslagen föreskrivs det att om flera främmande stater begär utlämning av samma person, ska justitieministeriet, med hänsyn till brottets beskaffenhet, tiden och platsen för brottet, framställningarnas tidsföljd, personens nationalitet och hemvist samt övriga omständigheter som inverkar på saken, bestämma till vilken stat utlämning ska ske.

I 34 § 2 mom. i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen föreskrivs det om en situation där både en medlemsstat och en utomnordisk stat som inte hör till Europeiska unionen begär utlämning av samma person. Om den domstol som ska besluta om utlämning mellan medlemsstaterna då anser att medlemsstatens framställning kan bifallas enligt den lagen och justitieministeriet anser att den framställning som gjorts hos ministeriet kan bifallas, ska justitieministeriet så som anges i 25 § (1287/2003) i lagen om ut-

lämning för brott avgöra till vilken stat utlämning ska ske. Domstolen ska skjuta upp verkställigheten av ett lagakraftvunnet beslut och sända beslutet till justitieministeriet, som avgör saken.

En motsvarande bestämmelse ingår i 31 § 2 mom. i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna. Bestämmelsen gäller en situation där både ett nordiskt land och en stat som inte hör till Europeiska unionen begär utlämning av samma person.

Om flera medlemsstater i Europeiska unionen eller flera nordiska länder eller både ett nordiskt land och en medlemsstat i Europeiska unionen som inte är ett nordiskt land begär utlämning av samma person, ska den domstol som beslutar om utlämning mellan medlemsstater i Europeiska unionen eller de nordiska länderna också besluta vilken stat personen i fråga ska utlämnas till.

I lagen om behörighet för och rättshjälp till tribunalen som behandlar brott som begåtts i det forna Jugoslavien (12/1994) och i lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan (1284/2000) föreskrivs det om utlämning till dessa domstolar. Med stöd av 3 § i den sistnämnda lagen ska en person som vistas i Finland på Internationella brottmålsdomstolens framställning utlämnas till Internationella brottmålsdomstolen enligt domstolens framställning. En till sitt sakinnehåll likadan skyldighet ingår också i 4 § i den förstnämnda lagen.

I artikel 14.2 bestäms det att om en person lämnas ut till någon annans än den begärande partens jurisdiktion, ska den anmodade parten meddela den andra parten sitt beslut samt motivera beslutet.

Artikel 15. Rättshjälp och kostnader. Enligt artikel 15.1 ska den anmodade parten i utlämningsprocedurer som sker inom dess territorium se till att all nödvändig juridisk rådgivning och hjälp ordnas för den som begärts bli utlämnad.

Enligt artikel 15.2 ska den anmodade parten inom sitt territorium svara för alla kostnader som hänför sig till utlämningen tills personen lämnats ut. Den begärande parten

svarar för alla kostnader som uppkommer efter detta, inklusive kostnaderna för transporten.

I 15 § 1 mom. (465/1987) i den allmänna utlämningslagen föreskrivs det att om framställningen inte omedelbart avslås, ska handlingarna tillställas centralkriminalpolisen, som skyndsamt ska göra undersökning i saken. I 24 § (1176/2011) i samma lag föreskrivs det att den som begärs utlämnad har rätt att anlita ett biträde och att om han eller hon begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. Till försvararen ska betalas en skälig ersättning av statens medel som bestäms av justitieministeriet och som staten ska svara för.

Den allmänna utlämningslagen innehåller inga bestämmelser om ersättning av de kostnader utlämningsförfarandet föranleder. Enligt artikel 24.1 i den europeiska konventionen om utlämning för brott svarar den part som begäran riktats till för de kostnader som utlämnandet föranleder inom den partens territorium. Motsvarande bestämmelser finns också i 68 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och 65 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna. I praktiken har kostnader som föranletts av utlämningsförfarandet inte heller tagits ut av andra stater.

Enligt artikel 15.3 ska parterna förhandla om betalningen av kostnaderna, om det framgår att begäran om utlämning kan föranleda exceptionella kostnader.

Artikel 16. Arrangemang vid utlämning. Enligt artikel 16.1 ska den anmodade parten meddela den begärande parten sitt beslut om utlämning omedelbart efter det att beslutet har fattats. Vägran att helt eller delvis tillmötesgå begäran ska motiveras.

När en person lämnas ut, ska den anmodade partens myndigheter enligt artikel 16.2 förflytta personen till en sådan lämplig avgångsort som den begärande parten anvisar.

Enligt artikel 16.3 ska den begärande parten förflytta personen inom den tidsfrist som den anmodade parten ställer. Om personen inte har förflyttats inom utsatt tid, kan den anmodade parten vägra lämna ut honom eller henne för samma brott.

I 21 §2 mom. i den allmänna utlämningslagen bestäms det att om utlämning beviljas, ska ministeriet utsätta en tid, inom vilken den främmande staten ska hämta den som utlämnas. Tiden får inte utan synnerliga skäl överstiga en månad från det att den främmande staten erhållit del av beslutet om utlämning och får i intet fall överstiga två månader. Lagen innehåller ingen bestämmelse som gäller i en situation där den främmande staten inte följer den utsatta tidsfristen. I praktiken ställer justitieministeriet ett villkor för den främmande staten i utlämningsbeslutet, enligt vilket den som lämnas ut ska hämtas inom 30 dagar från det att staten fått kännedom om beslutet.

I artikel 16.4 bestäms det att om en part på grund av ett övermäktigt hinder inte kan lämna ut eller hämta den person som ska lämnas ut, ska parten meddela den andra parten detta. I sådana fall ska parterna avtala om ett nytt utlämningsdatum med iakttagande av villkoren i artikel 16.3.

Artikel 17. Överlåtande av egendom. I artikel 17.1 bestäms det att när den anmodade parten har gått med på begäran om utlämning ska den, om dess lagstiftning tillåter det, till den begärande parten överlåta alla föremål, inklusive penningbelopp (a) som kan utgöra bevis för brottet, eller (b) som den som begäran gäller har fått i sin besittning genom brott och som han eller hon innehar eller som hittas senare.

Enligt 23 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen får en polisman, såsom det föreskrivs särskilt om det, vidta beslags- och rannsakningsåtgärd även i det fall, att gärning av det slag som avses i utlämningsframställningen, även om den inte är straffbar enligt finsk rätt, vore att här anse såsom brott, om den hade begåtts i Finland.

Bestämmelser om beslag och husrannsakan finns i 4 och 5 kap. i tvångsmedelslagen (450/1987).

Med stöd av 4 kap. 1 § (541/2007) i tvångsmedelslagen får föremål och handlingar tas i beslag, om det finns skäl att anta att de kan ha betydelse som bevis i brottmål eller att de har avhånts någon genom brott eller att en domstol förklarar dem förverkade. Med handlingar jämföras enligt paragrafens

2 och 3 mom. handlingar i form av data, dvs. information som finns i en dator eller i något annat motsvarande informationssystem eller på dess lagringsplattform.

Enligt 15 a § 1 mom. (541/2007) i samma kapitel kan föremål eller handlingar på begäran av en utländsk myndighet tas i beslag, om de kan utgöra bevis i ett brottmål som behandlas av den utländska myndigheten eller om de har avhållits någon genom brott. Ett föremål kan också tas i beslag, om det genom ett beslut av en utländsk domstol har förklarats förverkat med anledning av ett brott eller om det med fog kan antas att föremålet med anledning av ett brott kommer att förklaras förverkat i ett mål som behandlas av en utländsk myndighet.

Lagrummet ovan ska tillämpas då en utländsk myndighet genom en begäran om rättshjälp begär att en åtgärd vidtas. Begäran om rättshjälp behöver emellertid inte vara en separat begäran, utan kan ingå i begäran om utlämning för brott.

I 5 kap. 1 § 1 mom. (646/2003) i tvångsmedelslagen föreskrivs det att om det finns skäl att misstänka att ett brott har begåtts för vilket det föreskrivna strängaste straffet är minst sex månaders fängelse, får husrannsakan företas i sådana byggnader, rum eller slutna kommunikationsmedel eller på sådana slutna förvaringsställen som är i den persons besittning som det är skäl att misstänka för brott, för att söka efter föremål eller egendom som ska tas i beslag.

I 2 och 3 mom. i samma paragraf föreskrivs det om villkoren för husrannsakan på platser som inte är i den misstänktes besittning.

Enligt 23 § 2 mom. i den allmänna utlämningslagen får justitieministeriet i sitt beslut om utlämning förordna, att föremål, som tagits i beslag, ska överlämnas till den myndighet som begärt utlämning.

Enligt artikel 17.2 kan den anmodade parten tillfälligt hålla kvar egendom som nämns i artikel 17.1, om den är föremål för eller behövs för en rättegång inom partens territorium. Parten kan också överlåta egendomen tillfälligt på villkor att den återlämnas utan kostnader.

Artikel 17.3 kräver att den begärande parten ska återlämna den överlåtna egendomen

till den anmodade parten utan kostnader så snart som möjligt efter att rättegången avslutats, om den anmodade partens lagstiftning så kräver eller om det krävs för att trygga en tredje parts rättigheter och den anmodade parten begär det.

I artikel 17.4 bestäms det att om den anmodade partens lagstiftning tillåter det och den begärande parten begär det, ska egendomen överlåtas till den begärande parten trots att personen i fråga inte kan lämnas ut på grund av dödsfall, försvinnande eller rymning.

I 4 kap. 15 a § (10/1994) 3 mom. i tvångsmedelslagen föreskrivs det att om föremål eller handlingar har tagits i beslag för att användas som bevis i ett brottmål som behandlas av en utländsk myndighet, kan domstolen på begäran av den myndighet som beslutat om beslaget besluta att föremålen eller handlingarna vid behov får överlämnas till den utländska myndighet som framställt begäran, varvid denna ska åläggas att återsända föremålen eller handlingarna när de inte längre behövs som bevis i målet. Domstolen kan dock bestämma att ett föremål eller en handling inte behöver återsändas om detta uppenbart är oändamålsenligt.

Det har inte föreskrivits särskilt i lag om hur föremål som anskaffats genom brott ska återlämnas till ägaren i en främmande stat. Sådana bestämmelser finns emellertid i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, vars bestämmelser har satts i kraft genom lag 148/2004 sådana Finland har förbundit sig till dem. Enligt artikel 8.1 i konventionen kan den anmodade medlemsstaten på framställan av den ansökande medlemsstaten och utan att det påverkar rättigheterna för tredje man i god tro ställa olagligt förvärvade föremål till den ansökande statens förfogande med syftet att de ska återställas till den rättmätige ägaren.

Eftersom man enligt 4 kap. 15 a § 1 mom. i tvångslagen på begäran av en främmande stats myndighet kan beslagta föremål, handlingar eller data också då de har framtogs någon genom brott, innebär det dock oundvikligen att sådana föremål, handlingar eller data också kan återlämnas till den rätta ägaren. Om det inte råder oklarhet i vem som är

föremålets ägare och om inte rättigheterna för tredje parter som handlat i god tro begränsas, ska föremål som anskaffats genom brott kunna återlämnas också till andra stater än Europeiska unionens medlemsstater.

Artikel 18. Specifikationsregel. Enligt artikel 18.1 får den begärande parten inte åtala, döma eller häkta den person som lämnas ut eller på annat sätt begränsa hans eller hennes personliga frihet för något annat brott som begåtts före utlämningen än

(a) det eller de brott för vilket personen har lämnats ut,

(b) ett motsvarande eller lindrigare brott, som framgår av de fakta på grund av vilka personen överlämnades, om brottet är ett sådant brott för vilket personen hade kunnat lämnas ut med stöd av denna överenskommelse, eller

(c) om den anmodade partens lagstiftning så tillåter, vilket som helst brott för vilket personen kan lämnas ut med stöd av denna överenskommelse förutsatt att den anmodade parten ger sitt samtycke till det, om inte personen först har haft tillfälle att avlägsna sig från den begärande statens område och han eller hon inte har avlägsnat sig därifrån inom 45 dagar efter det att det inte längre funnits något hinder för det eller om han eller hon frivilligt har återvänt dit efter att ha avlägsnat sig.

Artikel 18.1 motsvarar i sak bestämmelsen i 12 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen. Enligt 12 § 1 mom. 1 punkten i den allmänna utlämningslagen ska följande villkor ställas i tillämpliga delar: Utan (justitieministeriets) medgivande enligt 32 § får den utlämnade inte i den stat till vilken utlämningen sker åtalas eller straffas för något annat brott som begåtts före utlämningen eller vidareutlämnas till en annan stat, utom i det fall att den utlämnade inte har lämnat landet inom 45 dagar efter det att inget hinder för detta förelåg, eller om den utlämnade återvänt dit efter att ha lämnat landet.

Enligt artikel 18.1 b hindrar inte specifikationsregeln den begärande parten att vidta de åtgärder som avses i artikeln för ett motsvarande eller lindrigare brott för vilket utlämning är tillåten, om brottet framgår av de fakta på grund av vilka personen överlämnades.

Det som sägs ovan står inte i strid med uttrycket "något annat brott som begåtts före utlämningen" i 12 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen, eftersom det enligt den etablerade tolkningen inte är fråga om "något annat brott som begåtts före utlämningen" när ett "nytt" brott framgår av de fakta som utlämningen grundar sig på.

Artikel 18.1 c hänför sig till en situation där justitieministeriet med stöd av 32 § i den allmänna utlämningslagen trots villkoren för utlämning på den främmande statens begäran kan ge tillstånd till att den utlämnade personen får åtalas eller straffas för något annat brott som begåtts före utlämningen än det brott på grund av vilket utlämningen skett, eller vidareutlämnas till en annan stat.

I artikel 18.2 bestäms det att den part vars samtycke begärs med stöd av artikel 18(1)(c) kan kräva att någon av de handlingar, rapporter eller anmälningar som nämns i artikel 9 ska företas. Enligt 32 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen (1287/2003) gäller på motsvarande sätt vad som föreskrivs om utlämning från Finland beträffande framställningen om samtycke och de villkor som ska ställas för utlämningen. Bestämmelser om utlämning från Finland finns i 2-25 § i den allmänna utlämningslagen, vilket innebär att begäran om samtycke ska åtföljas av samma utredning som den egentliga begäran om utlämning.

Artikel 19. Vidareutlämning I artikel 19.1 bestäms det att om den anmodade parten har lämnat ut en person till den begärande parten, får personen inte lämnas ut eller förflyttas vidare utanför den begärande partens territorium för ett brott som begåtts före utlämningen, om inte (a) personen har haft tillfälle att avlägsna sig från Finland eller den särskilda administrativa regionen Hongkong och han eller hon inte har gjort det inom 45 dagar efter det att det inte längre funnits något hinder för det eller om han eller hon frivilligt har återvänt efter att ha avlägsnat sig, eller (b) den anmodade parten går med på vidareutlämning.

I detta sammanhang hänvisas det till vad som konstaterats i samband med artikel 18 om åtalande eller dömande av en utlämnad person eller begränsande av hans eller hennes

frihet för något annat brott som begåtts före utlämnandet.

Artikel 19.2 innehåller en bestämmelse med samma innehåll som artikel 18.2.

Artikel 20. Utlämning som grundar sig på samtycke. I artikel 20.1 bestäms det att om en person går med på att lämnas ut till den begärande parten, kan den anmodade parten i enlighet med sin lagstiftning lämna ut personen så snart som möjligt utan att ärendet behandlas ytterligare.

Den allmänna utlämningslagen innehåller inga bestämmelser om hur samtycke från den som ska utlämnas inverkar på utlämningsförfarandet. Personens samtycke påverkar emellertid oftast tiden för utlämningsförfarandet. Om den som ska lämnas ut inte utnyttjar sin rätt enligt 16 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen att få ett utlåtande av högsta domstolen om de laga förutsättningarna för utlämning och om inte heller justitieministeriet begär ett utlåtande om saken av högsta domstolen, påskyndas utlämningsförfarandet i allmänhet något.

Enligt artikel 20.2 tillämpas artiklarna 18 och 19 gällande specifikationsregeln och vidareutlämning på en person som lämnats ut i enlighet med denna artikel i den omfattning som den anmodade partens lagstiftning kräver.

Artikel 21. Transitering. I artikel 21.1 konstateras det att en part på basis av en skriftlig begäran kan gå med på transitering genom sitt territorium om partens lagstiftning tillåter det.

Med stöd av 33 § 1 mom. i den allmänna utlämningslagen kan justitieministeriet ge tillstånd till att annan än finsk medborgare, som av främmande stat utlämnas till annan stat, får transporteras genom riket.

Artikel 21.2 ger den part genom vars territorium transiteringen sker rätt att begära att de uppgifter som nämns i artikel 9.2 b företes. Uppgifterna i fråga är en rapport om varje brott som avses i begäran om utlämning och i fråga om varje brott en rapport om de gärningar och försummelser som kommer i fråga.

Artikel 22. Ikraftträdande, avbrott i tillämpningen samt uppsägning. Enligt artikel 22.1 träder överenskommelsen i kraft 30 dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna skriftligen har meddelat varandra att de för egen del har uppfyllt villkoren för ikraftträdandet.

Enligt artikel 22.2 ska överenskommelsen tillämpas på brott som begåtts före och efter ikraftträdandet.

Enligt artikel 22.3 får vardera parten när som helst tillfälligt upphäva tillämpningen av överenskommelsen eller säga upp den genom ett meddelande till den andra parten via de myndigheter (justitieministerierna) som avses i artikel 9.1. Tillämpningen av överenskommelsen avbryts då den andra parten har mottagit meddelandet. Överenskommelsen upphör att gälla sex månader efter det att den andra parten tar emot ett meddelande om att tillämpningen av överenskommelsen sägs upp.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller en s.k. blankobestämmelse, enligt vilken de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Finlands regering och regeringen för Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong ingångna överenskommelsen om utlämning för brott gäller sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom förordning av republikens president. Lagen avses träda i kraft vid samma tidpunkt som överenskommelsen.

3 Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna skriftligen har meddelat varandra att de för egen del har uppfyllt villkoren för ikraftträdandet. Lagförslaget i propositionen föreslås träda i kraft samtidigt som överenskommelsen vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bl.a. för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt riksdagens grundlagsutskotts tolkningspraxis avser denna grund-

lagsfästa godkännandejurisdiktion hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen, oavsett om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland.

I enlighet med det som nämnts ovan finns det flera bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Centrala element i överenskommelsen är de fördragsbestämmelser som innehåller materiella bestämmelser. Sådana är i synnerhet artiklarna 2-9 och 12-21 i överenskommelsen.

Överenskommelsen innehåller inte några bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Överenskommelsen kan enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om ikraftsättande av den kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning. Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att

riksdagen godkänner den i Hongkong den 20 maj 2005 ingångna överenskommelsen mellan Finland och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong om utlämning för brott.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong om utlämning för brott

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Hongkong den 20 maj 2005 mellan republiken Finlands regering och regeringen för Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong in-

gångna överenskommelsen om utlämning för brott gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 7 februari 2013

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPILAINEN

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

Fördragstext

ÖVERENSKOMMELSE MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REGERINGEN FÖR FOLKREPUBLIKEN KINAS SÄRSKILDA ADMINISTRATIVA REGION HONGKONG OM UTLÄMNING FÖR BROTT

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA CONCERNING SURRENDER OF FUGITIVE OFFENDERS

Republiken Finlands regering och regeringen för Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong (nedan den särskilda administrativa regionen Hongkong), vilken bemyndigats av Folkrepubliken Kinas centrala folkregering att ingå denna överenskommelse,

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China ("Hong Kong Special Administrative Region") having been duly authorized to conclude this agreement by the Central People's Government of the People's Republic of China and,

som önskar reglera utlämning på grund av brott,
har kommit överens om följande:

Desiring to make provision for the reciprocal surrender of fugitive offenders;
Have agreed as follows:

Artikel 1

Article 1

Utlämningskyldighet

Obligation to surrender

De fördragsslutande parterna går med på att i enlighet med bestämmelserna i denna överenskommelse till varandra lämna ut personer som påträffas på den anmodade partens territorium och som den begärande parten efterlyser för lagföring eller verkställighet av ett straff med anledning av ett sådant brott som nämns i artikel 2.

The Parties agree to surrender to each other, subject to the provisions laid down in this Agreement, any person who is found in the jurisdiction of the Requested Party and who is wanted by the Requesting Party for prosecution, or for the imposition or enforcement of a sentence in respect of an offence described in Article 2.

Artikel 2

Article 2

Brott

Offences

(1) Parterna går med på utlämning för de brott som ingår i följande förteckning, förutsatt att brottet enligt båda parternas lagstiftning kan leda till en straffpåföljd i form av fängelse eller annat frihetsberövande i över ett år och att man enligt den anmodade partens lagstiftning kan utlämna en person för ett sådant brott.

(1) Surrender shall be granted for an offence coming within any of the following categories of offences insofar as it is according to the laws of both Parties punishable by imprisonment or other form of detention for more than one year, or by a more severe penalty and insofar as such offence is one for which surrender may be granted under the law of the Requested Party:

(a) mord eller dråp,
 (b) brott som hänför sig till skadande, miss-handel, orsakande av svår kroppsskada, även-tyrande av någon annans liv eller säkerhet el-ler hot om att döda någon eller tillfoga någon allvarlig kroppsskada,

(c) sexualbrott, inklusive kränkande av nå-gons sexuella självbestämmanderätt; våldtäkt; tvingande till samlag eller till sexuell hand-ling eller sexuellt utnyttjande; uppträdande på ett sedlighetssårande sätt; sexualbrott mot barn,

(d) kidnappning, bortförande, olaglig häkt-ning; tagande av gisslan, slavhandel eller an-nan människohandel,

(e) brott mot bestämmelser i lagar om nar-kotika och psykotropa ämnen,

(f) brott mot bestämmelser i lagar som gäll-er stölder; rån; inbrottsstölder; utpressning; hantering och mottagande av stöldgods,

(g) brott mot lagar som gäller bedrägeri, förskingring eller annan oredlighet, inklusive en gäldenärs bedrägeri eller oredlighet; erhål-lande av egendom, pengar, värdepapper eller penningförmåner på felaktiga grunder; kon-spiration för förskingring,

(h) brott som hänför sig till penningför-fälskning, förfälskning eller sättande i om-lopp av förfälskningar,

(i) brott som hänför sig till bolag, inklusive brott som begås av tjänstemän, direktörer och grundare,

(j) brott mot bestämmelser i lagar om kon-kurs,

(k) brott mot bestämmelser i lagar om mut-brott och korruption,

(l) mened och brott mot rättskipning,

(m) mordbrand; skadande av egendom,

(n) sjöröveri,

(o) bortförande eller utsättande av barn,

(p) koppleri,

(q) brott som hänför sig till den offentliga ekonomin, skatter eller tullar trots att det i lagstiftningen i den anmodade staten inte fast-ställs en likadan skatt eller tull eller trots att en likadan skatt, tull eller tullreglering som ingår i den begärande statens lagstiftning inte ingår i den anmodade statens lagstiftning,

(r) brott som hänför sig till innehav av vin-ning av brott eller till penningtvätt,

(a) Murder or manslaughter;

(b) Offences involving wounding, injuring, causing grievous bodily harm; endangering the life or safety of any person; threatening to kill or cause grievous bodily harm;

(c) Offences of a sexual nature including sexual violation; rape; sexual assault; inde-cent assault; sexual offences against children;

(d) Kidnapping; abduction; false impris-onment; taking a hostage; dealing or traffick-ing in slaves or other persons;

(e) Offences against laws relating to drugs including narcotics and psychotropic sub-stances;

(f) Offences against the laws relating to theft; robbery; burglary; blackmail or extor-sion; handling or receiving property;

(g) Offences against the laws relating to fraud, embezzlement or other forms of dis-honesty including fraud or dishonesty by a debtor; obtaining property; money, valuable securities or pecuniary advantage by false pretences; conspiracy to defraud;

(h) Offences relating to counterfeiting, for-gery or uttering;

(i) Offences relating to companies includ-ing offences committed by officers, directors and promoters;

(j) Offences against bankruptcy law;

(k) Offences against the laws relating to bribery and corruption;

(l) Perjury and offences relating to ob-structing or defeating the course of justice;

(m) Arson; criminal damage to property;

(n) Piracy;

(o) Stealing or abandoning a child;

(p) Procuring sexual intercourse;

(q) Offences relating to fiscal matters, taxes or duties, notwithstanding that the law of the Requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty or customs regulation of the same kind as the Requesting Party;

(r) Offences relating to the possession or laundering of the proceeds of crime;

(s) brott för vilka utlämning är tillåten med stöd av internationella fördrag som är bindande för parterna; brott som baserar sig på beslut av internationella organisationer som är bindande för parterna,

(t) medhjälp, anstiftan eller stämpling till ett brott för vilket man enligt denna överenskommelse får lämna ut en person, främjande av eller rådgivning angående ett sådant brott, anlitande av någon att utföra eller medverka i, gynnande av eller försök till ett sådant brott,

(u) något annat brott för vilket man enligt båda parternas lagstiftning får lämna ut en person.

(2) Om en person begärs bli utlämnad för verkställighet av straff krävs det dessutom att minst sex månader av fängelsestraffet eller frihetsstraffet återstår.

(3) Då denna artikel tillämpas och då det avgörs om ett brott är straffbart enligt den anmodade partens lagstiftning räcker det att den som begärs bli utlämnad, med beaktande av de påstådda gärningarna och försummelserna i sin helhet, har handlat så att brottsrekvisitet uppfylls även om rekvisiten i den begärande och den anmodade partens lagstiftning inte är likadana.

(4) Vid tillämpningen av artikel 2(1) anses brottet som brott enligt båda parternas lagstiftning, om förfarandet enligt brottsrekvisitet stod i strid med bestämmelserna i den begärande partens lag då det skedde och med bestämmelserna i den anmodade partens lag då begäran om utlämning mottogs.

Artikel 3

Utlämning av egna medborgare

(1) Republiken Finlands regering förbehåller sig rätten att vägra lämna ut finländska medborgare. Regeringen för den särskilda administrativa regionen Hongkong förbehåller sig rätten att vägra lämna ut Folkrepubliken Kinas medborgare.

(2) Om den anmodade parten utnyttjar den-

(s) Offences for which surrender may be granted under international conventions binding on the Parties; offences created as a result of decisions of international organizations which are binding on the Parties;

(t) Aiding, abetting, counselling or procuring the commission of, inciting, being an accessory before or after the fact to, or attempting or conspiring to commit any offence for which surrender may be granted under this Agreement;

(u) Any other offence for which surrender may be granted in accordance with the laws of both Parties.

(2) Where surrender is requested for the purpose of enforcement of a sentence, a further requirement shall be that in the case of a period of imprisonment or detention at least six months remain to be served.

(3) For the purposes of this Article, in determining whether an offence is an offence punishable under the law of the Requested Party it shall be sufficient if the conduct of the person, examined by reference to the totality of the acts or omissions alleged against the person, would constitute an offence against that law, notwithstanding that the elements of the offence prescribed by the law of the Requesting Party are not identical with the elements prescribed by the law of the Requested Party.

(4) For the purposes of Article 2(1), an offence shall be an offence according to the laws of both Parties if the conduct constituting the offence was an offence against the law of the Requesting Party at the time it was committed and an offence against the law of the Requested Party at the time the request for surrender is received.

Article 3

Surrender of nationals

(1) The Government of the Republic of Finland reserves the right to refuse the surrender of its nationals. The Government of the Hong Kong Special Administrative Region reserves the right to refuse the surrender of nationals of the People's Republic of China.

(2) Where the Requested Party exercises

na rätt, kan den begärande parten begära att fallet förs över till de behöriga myndigheterna i den anmodade parten för eventuell lagföring.

this right, the Requesting Party may request that the case be submitted to the competent authorities of the Requested Party in order that proceedings for prosecution of the person may be considered.

Artikel 4

Article 4

Dödsstraff

Death penalty

Begäran om utlämning avslås om det enligt den begärande partens lagstiftning föreskrivs dödsstraff för det brott för vilket utlämning begärs med stöd av denna överenskommelse.

If the offence for which surrender is requested under this Agreement is punishable according to the law of the Requesting Party with the death penalty, surrender shall be refused.

Artikel 5

Article 5

Grund för utlämning

Basis for surrender

En person som efterlyses av den begärande parten lämnas endast ut om

A person sought by the Requesting Party shall be surrendered only if:

(a) det vid brottsmisstanke finns tillräckliga bevis enligt den anmodade partens lagstiftning för att personen ska kunna åtalas, eller

(a) in the case of a person accused of a criminal offence, the evidence is sufficient according to the law of the Requested Party to justify the committal for trial of that person; or

(b) man i fråga om en person som dömts för ett brott på tillräckliga grunder kan konstatera att personen i fråga är den person som dömts av den begärande parten.

(b) in the case of a convicted person, there is sufficient evidence to establish that the person is the person convicted by a court of the Requesting Party.

Artikel 6

Article 6

Ovillkorliga grunder för vägran

Mandatory refusal of surrender

(1) En person lämnas inte ut om den anmodade parten har grundad anledning att anta

(1) A person shall not be surrendered if the Requested Party has substantial grounds for believing:

(a) att det brott som personen misstänks för eller har dömts för till sin natur är ett politiskt brott,

(a) that the offence of which that person is accused or was convicted is an offence of a political character;

(b) att begäran om utlämning, även om den skenbart baserar sig på ett brott för vilket en person kan utlämnas, i själva verket har framställts med syftet att åtala eller straffa personen med anledning av hans eller hennes ras, hudfärg, etniska ursprung, kön, religion, nationalitet eller politiska åsikt, eller

(b) that the request for surrender, though purporting to be made on account of an offence for which surrender may be granted, is in fact made for the purpose of prosecution or punishment on account of race, colour, ethnic origin, sex, religion, nationality or political opinions; or

(c) att personen, om han eller hon lämnas ut

(c) that person might, if returned -

(i) inte får en opartisk rättegång, eller

(i) be prejudiced at that person's trial; or

(ii) straffas eller häktas eller får sin person-

(ii) be punished, detained or restricted in

liga frihet begränsad på annat sätt

på grund av hans eller hennes ras, hudfärg, etniska ursprung, kön, religion, nationalitet eller politiska åsikt.

(2) Vid tillämpning av artikel 6(1) anses ett brott inte som ett politiskt brott om båda parterna med stöd av ett multilateralt avtal är skyldiga att antingen lämna ut personen i fråga för brottet eller överlåta fallet till de behöriga myndigheterna för eventuell lagföring.

(3) En person lämnas inte ut för ett brott som han eller hon genom ett lagakraftvunnet beslut har frikänts från, dömts för eller benådats från eller som personen inte enligt den begärande eller den anmodade partens lagstiftning kan åtalas för eller ett brott för vilket en fällande dom har upphävts.

(4) En begäran om utlämning avslås om det brott som begäran gäller är ett sådant brott som omfattas av lagstiftningen om militära brott utan att samtidigt omfattas av bestämmelserna i den allmänna strafflagen.

(5) Då en person begärs utlämnad för verkställighet av straff, ska den anmodade parten vägra att lämna ut personen om det framgår att den som begäran gäller har dömts i sin frånvaro, förutom om personen får möjlighet att få saken behandlad på nytt när han eller hon är närvarande och han eller hon anses misstänkt med stöd av denna överenskomst.

Artikel 7

Av prövning beroende grunder för vägran

(1) Begäran om utlämning kan avslås om den anmodade parten anser att

(a) brottet med beaktande av alla omständigheter inte är tillräckligt allvarligt för att den som begäran gäller ska lämnas ut,

(b) åtalandet, anhängiggörandet av ärendet vid en domstol eller verkställandet av straffet eller den återstående delen av det har fördröjts i oskälig grad av orsaker som inte beror på den som begäran gäller,

(c) utlämning av personen kan leda till att parten försummar sina skyldigheter enligt internationella fördrag,

(d) omständigheterna är sådana att utläm-

his or her personal liberty

by reason of race, colour, ethnic origin, sex, religion, nationality or political opinions.

(2) For the purposes of Article 6(1)(a), an offence of a political character does not include any offence in respect of which both Parties have an obligation in accordance with a multilateral agreement either to surrender the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution.

(3) A person who has been finally acquitted, convicted or pardoned or whose prosecution is barred or whose conviction has been set aside under the law of the Requesting or the Requested Party for any offence set out in the request shall not be surrendered for that offence.

(4) Surrender shall not be granted if the offence for which surrender is sought is an offence under military law which is not also an offence under ordinary criminal law.

(5) Where the surrender of a person is requested for the purpose of enforcement of sentence, the Requested Party shall refuse surrender if it appears that the conviction was obtained in the person's absence, unless the person has the opportunity to have the case retried in his or her presence, in which case the person shall be considered as an accused person under this Agreement.

Article 7

Discretionary refusal of surrender

(1) surrender may be refused if the Requested Party considers that:

(a) the offence is, having regard to all the circumstances, not sufficiently serious to warrant the surrender of the person sought;

(b) there has been excessive delay, for reasons which cannot be imputed to the person sought, in bringing charges, in bringing the case to trial or in making the person serve his or her sentence or the remainder thereof;

(c) the surrender of the person might place that Party in breach of its obligations under international treaties;

(d) in the circumstances of the case, the

ningen skulle stå i strid med humanitära aspekter då man beaktar åldern, hälsan eller andra personliga omständigheter hos den som begäran gäller, eller

(e) den som begäran gäller har dömts eller kan åtalas eller dömas i en domstol i den begärande parten, vilken har fått domsrätt endast tillfälligt eller i särskilda undantagsförhållanden.

(2) Den anmodade parten kan vägra lämna ut en person för ett brott som enligt partens lagstiftning har begåtts på det område som hör till partens domsrätt. Om den anmodade parten vägrar lämna ut personen med denna motivering, kan den begärande parten be att fallet först överläts till den anmodade partens behöriga myndigheter för eventuell lagföring.

(3) Den anmodade parten kan vägra lämna ut en person om någon annan än partens domstol eller någon annan myndighet genom ett lagakraftvunnet beslut har frikänt eller benådat personen från eller dömt personen för det brott som begäran gäller och, i fall att personen dömts, om straffet har avtjänats helt och hållet eller inte längre kan verkställas.

(4) Den anmodade parten kan vägra lämna ut en person om begäran hänför sig till

(a) åtalande av personen för ett brott om åtalsrätten för brottet skulle ha preskriberats om brottet hade begåtts på den anmodade partens territorium, eller

(b) verkställighet av straff, om straffet inte längre skulle kunna verkställas om det hade dömts ut på den anmodade partens territorium.

Artikel 8

Uppskov med utlämning

(1) Om den som begäran gäller har åtalats eller avtjänar ett straff eller har berövats friheten och befinner sig på den anmodade partens territorium av någon annan anledning än det brott som avses i begäran, kan utlämningen skjutas upp tills rättegången avslutats, det utdömda straffet verkställts eller personen frigetts, beroende på ärendets art.

(2) Om en tredje part tidigare har lämnat ut den som begäran gäller för lagföring eller

surrender would be incompatible with humanitarian considerations in view of the age, health or other personal circumstances of the person sought; or

(e) the person whose surrender is requested has been sentenced or would be liable to be tried or sentenced in the Requesting Party by an extraordinary or ad hoc court or tribunal.

(2) The Requested Party may refuse to surrender a person for an offence which is regarded by its law as having been committed within the jurisdiction of its courts. If the Requested Party so refuses, the Requesting Party may request that the case be submitted to its competent authorities in order that proceedings for prosecution be considered.

(3) The Requested Party may refuse surrender where the person sought has been finally acquitted, convicted or pardoned in a third jurisdiction for the same offence for which surrender is requested and, if convicted, the sentence imposed has been fully enforced or is no longer enforceable.

(4) The Requested Party may refuse surrender if the request relates to:

(a) the prosecution of a person for an offence which, had it been committed within the jurisdiction of the Requested Party, could no longer be prosecuted by reason only of lapse of time; or

(b) the enforcement of a sentence which, had it been imposed within the jurisdiction of the Requested Party, could no longer be enforced.

Article 8

Postponement of surrender

(1) If the person sought is being proceeded against or is under punishment or is detained in the jurisdiction of the Requested Party in connection with any offence other than that for which surrender is requested, surrender may be deferred until the conclusion of the proceedings, the enforcement of any punishment imposed or the release from detention, as the case may be.

(2) When the person whose surrender is requested was previously surrendered by a

verkställighet av straff, vidtas inga åtgärder angående begäran innan den tidsfrist som eventuellt avtalats i överenskommelsen med den tredje parten har löpt ut.

third jurisdiction for prosecution or enforcement of sentence, no action shall be taken pursuant to such request until such time has elapsed as is required by any agreement with that third jurisdiction.

Artikel 9

Article 9

Begäran om utlämning och anslutningsinstrument

The request and supporting documents

(1) Begäran om utlämning och handlingar som hänför sig till den ska

(1) Requests for surrender and related documents shall -

(a) av Finlands justitieministerium lämnas till den särskilda administrativa regionen Hongkongs justitieministerium, när Finland är den begärande parten,

(a) where Finland is the Requesting Party, be made by the Ministry of Justice of Finland to the Department of Justice of the Hong Kong Special Administrative Region;

(b) av den särskilda administrativa regionen Hongkongs justitieministerium lämnas till Finlands justitieministerium, när den särskilda administrativa regionen Hongkong är den begärande parten, eller lämnas av eventuella andra myndigheter som godkänts av parterna.

(b) where the Hong Kong Special Administrative Region is the Requesting Party, be made by the Department of Justice of the Hong Kong Special Administrative Region to the Ministry of Justice of Finland, or be made through such other appropriate authorities as may be agreed by the Parties.

(2) Begäran ska åtföljas av

(2) The request shall be accompanied by:

(a) en så noggrann beskrivning som möjligt av den person som begäran gäller samt andra sådana uppgifter som kan bidra till att utreda personens identitet, medborgarskap och vistelseort,

(a) as accurate a description as possible of the person sought, together with any other information which would help to establish that person's identity, nationality and location;

(b) en rapport om varje brott som avses i begäran om utlämning och i fråga om varje brott en rapport om de gärningar och försummelser som kommer i fråga, och

(b) a statement of each offence for which surrender is sought and a statement of the relevant acts and omissions in respect of each offence; and

(c) för varje brott en rapport om innehållet i den lagbestämmelse som kommer i fråga samt uppgifter om maximistraffet för respektive brott samt om när åtalsrätten och verkställigheten av straffet för respektive brott preskriberas.

(c) a statement of the provisions of the law describing the offence for which surrender is requested and a statement of the punishment which can be imposed therefor and any time limit on the institution of proceedings or on the enforcement of any punishment for that offence.

(3) Om begäran gäller en person som är misstänkt för brott, ska den också åtföljas av ett häktningsförordnande som utfärdats av en domare eller en annan behörig myndighet i den begärande parten samt ett bevis som enligt den anmodade partens lagstiftning skulle berättiga till väckande av åtal om brottet hade begåtts på den partens territorium.

(3) If the request relates to an accused person, it shall also be accompanied by a copy of the warrant of arrest issued by a judge, magistrate or other competent authority of the Requesting Party and by such evidence as, according to the law of the Requested Party, would justify committal for trial if the offence had been committed within the jurisdiction of the Requested Party.

(4) Om begäran hänför sig till en person som redan har konstaterats skyldig eller dömts till ett straff, ska också en kopia av

(4) If the request relates to a person already convicted or sentenced, it shall also be accompanied by a copy of the certificate of the

domen eller ett intyg över straffet bifogas, samt

(a) om personen har konstaterats skyldig men ännu inte dömts till ett straff, ett intyg av den behöriga domstolen över detta samt en kopia av häktningsförordnandet, eller

(b) om personen har dömts till ett straff, ett intyg över straffets verkställbarhet och över hur stor del av straffet som ännu inte har avtjänats.

Artikel 10

Styrkande av riktigheten

(1) En handling som med stöd av artikel 9 fogas till begäran om utlämning kan godkännas som bevis i utlämningsproceduren om dess riktighet är styrkt på behörigt sätt.

(2) Riktigheten hos en handling är styrkt om

(a) handlingen har undertecknats och styrkts av en domare eller myndighet från den begärande parten, och

(b) handlingen har bekräftats med en officiell stämpel av den begärande partens behöriga myndighet.

(3) Styrkta kopior av de handlingar som fogats till begäran om utlämning godkänns i utlämningsproceduren.

Artikel 11

Språket i handlingarna

Alla handlingar som läggs fram med stöd av denna överenskommelse ska upprättas på finska, svenska eller engelska eller översättas till något av dessa språk då Finland är den anmodade parten samt upprättas på kinesiska eller engelska eller översättas till något av de språken då den särskilda administrativa regionen Hongkong är den anmodade parten.

Artikel 12

Tillfälligt tagande i förvar

(1) I brådskande fall kan en person på den

conviction or sentence, and

(a) if the person was convicted but not sentenced, a statement to that effect by the appropriate court and a copy of the warrant of arrest; or

(b) if the person was sentenced, a statement indicating that the sentence is enforceable and how much of the sentence has still to be served.

Article 10

Authentication

(1) Any document that, in accordance with Article 9, accompanies a request for surrender shall, if duly authenticated, be admitted in evidence in proceedings relating to the examination of the request.

(2) A document is duly authenticated if it purports to be:

(a) signed or certified by a judge, magistrate or an official of the Re-requesting Party; and

(b) sealed with the official seal of a competent authority of the Requesting Party.

(3) Authenticated translations of documents submitted in support of a request for surrender shall be admitted for all purposes in proceedings for surrender.

Article 11

Language and documentation

All documents submitted in accordance with this Agreement shall be in or translated into Finnish, Swedish or English where Finland is the Requested Party and in or translated into Chinese or English where the Hong Kong Special Administrative Region is the Requested Party.

Article 12

Provisional arrest

(1) In urgent cases the person sought may,

begärande partens ansökan tas i förvar tillfälligt i enlighet med den anmodade partens lagstiftning.

(2) En ansökan om tillfälligt tagande i förvar ska åtföljas av

(a) en anmälan om avsikten att begära att personen utlämnas,

(b) en anmälan om att det finns ett häktningsförordnande eller en dom som gäller personen,

(c) uppgifter om personens identitet, medborgarskap och sannolika vistelseort,

(d) en beskrivning av personen,

(e) en kort beskrivning av brottet och fakta som hänför sig till fallet,

(f) en anmälan om maximistraffet för brottet eller det redan utdömda straffet, och

(g) i tillämpliga fall uppgift om hur stor del av straffet som ännu inte har avtjänats.

(3) En begäran om tillfälligt tagande i förvar kan överföras mellan de myndigheter som nämns i artikel 9(1) på ett sådant sätt att ett skriftligt bevis kan produceras eller genom internationella kriminalpolisorganisationens (Interpols) förmedling.

(4) Den som begäran gäller kan frigges inom 45 dagar efter tagandet i förvar, om en begäran om utlämning och de handlingar som ska fogas till den inte har tillställts den anmodade parten. Frigivning av en person i enlighet med detta stycke hindrar inte att utlämningsproceduren inleds eller fortsätter, om begäran och de handlingar som ska bifogas anländer senare.

Artikel 13

Ytterligare information

(1) Om den anmodade parten konstaterar att de uppgifter som den begärande parten har gett är otillräckliga för ett beslut med stöd av denna överenskommelse, ska den anmodade parten be om nödvändig tilläggsinformation och kan ställa en tidsfrist för när informationen ska lämnas.

(2) Om den som begäran gäller har tagits i förvar och den ytterligare information som erhålls inte är tillräcklig eller den inte erhållits inom tidsfristen, kan personen frigges. Frigivningen hindrar inte den begärande parten att framställa en ny begäran om utlämning av

in accordance with the law of the Re-requested Party, be provisionally arrested on the application of the Requesting Party.

(2) An application for provisional arrest shall contain:

(a) a statement of intention to request the surrender of the person sought;

(b) a statement of the existence of a warrant of arrest or a judgment of conviction against that person;

(c) information concerning the person's identity, nationality and probable location;

(d) a description of the person;

(e) a brief description of the offence and the facts of the case;

(f) a statement of the sentence that can be or has been imposed for the offence; and

(g) where applicable, how much of that sentence remains to be served.

(3) An application for provisional arrest may be transmitted by any means affording a record in writing through the authorities specified under Article 9(1) or through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

(4) The provisional arrest of the person sought shall be terminated upon the expiration of 45 days from the date of arrest if the request for surrender and supporting documents have not been received. The release of a person pursuant to this paragraph shall not prevent the institution or continuation of surrender proceedings if the request and supporting documents are received subsequently.

Article 13

Additional information

(1) If the information communicated by the Requesting Party is found to be insufficient to allow the Requested Party to make a decision under this Agreement, that Party shall request the necessary supplementary information and may fix a time-limit for its receipt.

(2) If the person whose surrender is sought is under arrest, and the additional information furnished is not sufficient in accordance with this Agreement or is not received within the time specified, the person may be discharged. Such discharge shall not preclude

personen på grund av samma brott.

the Requesting Party from making a fresh request for the surrender of the person in respect of the same offence.

Artikel 14

Article 14

Konkurrerande begäran

Concurrent requests

(1) Om en person samtidigt begärs bli utlämnad av den ena parten och en annan stat, med vilken antingen Finland eller den särskilda administrativa regionen Hongkong har en överenskommelse eller ett arrangemang som gäller utlämning på grund av brott, eller av den ena parten och en internationell domstol som inrättats med stöd av en multilateral överenskommelse som binder den anmodade parten eller genom ett beslut av en internationell organisation som binder den anmodade parten, ska den anmodade parten avgöra frågan med beaktande av alla omständigheter, inklusive följande:

(1) If the surrender of a person is requested concurrently by one of the Parties and a State with whom Finland or the Hong Kong Special Administrative Region, which-ever is being requested, has agreements or arrangements for the surrender of fugitive offenders, or an international tribunal established in accordance with multilateral international convention that applies to the Requested Party or as a result of a decision of an international organization binding on the Requested Party, the Requested Party shall make its decision having regard to all the circumstances including:

(a) (i) de villkor som ingår i en sådan överenskommelse eller ett sådant arrangemang, eller beroende på omständigheterna

(a) (i) the provisions in this regard in any such agreements or arrangements; or, as the case may be,

(ii) de eventuella skyldigheter som ingår i den överenskommelse, den stadga eller det beslut genom vilken den internationella domstolen inrättades,

(ii) any obligations under the relevant convention or statute or decision establishing the international tribunal;

(b) brottets relativa allvarlighetsgrad samt brottsplatsen,

(b) the relative seriousness and place of the commission of the offences;

(c) datumen för begäran,

(c) the respective dates of the requests;

(d) medborgarskap och boningsorten för den som begäran gäller, och

(d) the nationality and ordinary place of residence of the person sought; and

(e) möjlighet till vidareutlämning.

(e) the possibility of subsequent surrender to another jurisdiction.

(2) Om en person lämnas ut till någon annans än den begärande partens jurisdiktion, ska den anmodade parten meddela den andra parten sitt beslut samt motivera beslutet.

(2) In the event of surrender of the person to another jurisdiction, the Requested Party shall notify the other Party of its decision with reasons.

Artikel 15

Article 15

Rättshjälp och kostnader

Representations and costs

(1) Den anmodade parten ska i utlämningsprocedurer som sker inom dess territorium se till att all nödvändig juridisk rådgivning och hjälp ordnas för den som begärts bli utlämnad.

(1) The Requested Party shall make all necessary arrangements for legal representation and assistance in any proceedings in its jurisdiction arising out of a request for surrender.

(2) Med beaktande av artikel 15(3) ska den anmodade parten inom sitt territorium svara

(2) Subject to Article 15(3), the Requested Party shall meet the costs of any proceed-

för alla kostnader som hänför sig till utlämningen samt svara för kostnaderna för att hålla personen i förvar tills han eller hon utlämnats. Den begärande parten svarar för alla kostnader som uppkommer efter detta, inklusive kostnaderna för transporten.

(3) Om det framgår att begäran om utlämning kan föranleda exceptionella kostnader, ska parterna förhandla om betalningen av kostnaderna.

Artikel 16

Arrangemang vid utlämning

(1) Den anmodade parten meddelar den begärande parten sitt beslut om utlämning omedelbart efter det att beslutet har fattats. Vägran att helt eller delvis tillmötesgå begäran ska motiveras.

(2) När en person utlämnas, ska den anmodade partens myndigheter förflytta personen till en sådan lämplig avgångsort inom sitt territorium som den begärande parten anvisar.

(3) Med beaktande av bestämmelserna i artikel 16(4) ska den begärande parten förflytta personen inom den tidsfrist som den anmodade parten ställer. Om personen inte har förflyttats inom utsatt tid, kan den anmodade parten vägra lämna ut honom eller henne för samma brott.

(4) Om en part på grund av ett oöverstigligt hinder inte kan lämna ut eller hämta den person som ska lämnas ut, ska parten meddela den andra parten detta. I sådana fall ska parterna avtala om ett nytt utlämningsdatum med iakttagande av villkoren i artikel 16(3).

Artikel 17

Överlåtande av egendom

(1) När den anmodade parten har gått med på begäran om utlämning ska den, om dess lagstiftning tillåter det, på begäran till den begärande parten överlåta alla föremål, inklusive penningbelopp,

arising from the request in its jurisdiction and shall bear any expenses associated with the arrest and detention of the person whose surrender is sought until that person is surrendered. The Requesting Party shall bear all subsequent expenses including the costs of conveying the person from the jurisdiction of the Requested Party.

(3) If it becomes apparent that exceptional expenses may be incurred as a result of a request for surrender the Parties shall consult with a view to deciding how these expenses will be met.

Article 16

Arrangements for surrender

(1) The Requested Party shall, as soon as a decision on the request for surrender has been made, communicate that decision to the Requesting Party. Reasons shall be given for any complete or partial refusal of the request.

(2) When a person is to be surrendered, that person shall be sent by the authorities of the Requested Party to such convenient place of departure within that Party's jurisdiction as the Requesting Party shall indicate.

(3) Subject to Article 16(4), the Requesting Party shall remove the person within the period specified by the Requested Party and if the person is not removed within that period the Requested Party may refuse to surrender that person for the same offence.

(4) If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or taking over the person to be surrendered, it shall notify the other Party. In that case, the two Parties shall agree a new date for surrender and the provisions of Article 16(3) shall apply.

Article 17

Surrender of property

(1) When a request for surrender is granted, the Requested Party shall, so far as its law allows, hand over, upon request, to the Requesting Party all articles, including sums of money:

(a) som kan utgöra bevis för brottet, eller
 (b) som den som begäran gäller har fått i sin besittning genom brott och som han eller hon innehar eller som hittas senare.

(2) Den anmodade parten kan tillfälligt hålla kvar egendom som nämns i artikel 17(1), om egendomen är föremål för eller behövs för en rättegång inom partens territorium. Parten kan också överlåta egendomen tillfälligt på villkor att den återlämnas utan kostnader.

(3) Om den anmodade partens lagstiftning så kräver eller om det krävs för att trygga en tredje parts rättigheter och den anmodade parten begär det, ska egendomen återlämnas utan kostnader så snart som möjligt efter att rättegången avslutats.

(4) Om den anmodade partens lagstiftning tillåter det och den begärande parten begär det, ska egendomen överlåtas till den begärande parten trots att personen i fråga inte kan lämnas ut på grund av dödsfall, försvinnande eller rymning.

Artikel 18

Specifikationsregel

(1) Den begärande parten får inte åtala, döma eller häkta den person som lämnas ut eller på annat sätt begränsa hans eller hennes personliga frihet för något annat brott som begåtts före utlämningen än för

(a) det brott för vilket personen lämnas ut eller har lämnats ut för,

(b) ett motsvarande eller lindrigare brott, som framgår av de fakta på grund av vilka personen överlämnades, om brottet är ett sådant brott för vilket personen hade kunnat lämnas ut med stöd av denna överenskommelse, eller

(c) om den anmodade partens lagstiftning så tillåter, ett brott för vilket personen kan utlämnas med stöd av denna överenskommelse förutsatt att den anmodade parten ger sitt samtycke till det,

om inte personen först har haft tillfälle att avlägsna sig från den begärande statens område och han eller hon inte har avlägsnat sig

(a) which may serve as proof of the offence; or

(b) which have been acquired by the person sought as a result of the offence and are in that person's possession or discovered subsequently.

(2) The Requested Party may temporarily retain any property mentioned in Article 17(1) if it is subject of, or is required for, proceedings in that jurisdiction, or it may temporarily surrender it on condition that it be returned free of charge.

(3) Where the law of the Requested Party or the protection of the rights of third parties so require and the Requested Party so requests, the articles shall be returned to the Requested Party without charge as soon as practicable after the end of the proceedings.

(4) If permitted by the law of the Requested Party and the Requesting Party so requests, the articles shall be surrendered to that Party even though the person cannot be surrendered owing to death, disappearance or escape.

Article 18

Rule of specialty

(1) A person who has been surrendered shall not be proceeded against, sentenced, detained or subjected to any other restriction of personal liberty by the Requesting Party for any offence committed prior to the surrender other than:

(a) the offence or offences in respect of which the surrender was ordered;

(b) an equivalent or lesser offence, disclosed by the facts in respect of which the surrender was ordered, if the offence is one for which the person could have been surrendered under this Agreement; or

(c) where permitted by the law of the Requested Party, any other offence being an offence for which surrender may be ordered under this Agreement in respect of which the Requested Party consents to the person being dealt with

unless the person has first had an opportunity to leave the jurisdiction of the Party to which he or she has been surrendered and has

därifrån inom 45 dagar efter det att det inte längre funnits något hinder för det eller om han eller hon frivilligt har återvänt dit efter att ha avlägsnat sig.

(2) Den part vars samtycke begärs med stöd av artikel 18(1)(c) kan kräva att någon av de handlingar, rapporter eller anmälningar som nämns i artikel 9 ska företes.

Artikel 19

Vidareutlämning

(1) Om den anmodade parten har lämnat ut en person till den begärande parten, får personen inte lämnas ut eller förflyttas vidare utanför den begärande partens territorium för ett brott som begåtts före utlämningen, om inte

(a) personen har haft tillfälle att avlägsna sig från Finland eller den särskilda administrativa regionen Hongkong och han eller hon inte har gjort det inom 45 dagar efter det att det inte längre funnits något hinder för det eller om han eller hon frivilligt har återvänt efter att ha avlägsnat sig, eller

(b) den anmodade parten går med på vidareutlämning.

(2) Den part vars samtycke begärs med stöd av artikel 19(1)(b) kan kräva att någon av de handlingar, rapporter eller anmälningar som nämns i artikel 9 ska företes.

Artikel 20

Utlämning som grundar sig på samtycke

(1) Om en person går med på att lämnas ut till den begärande parten, kan den anmodade parten i enlighet med sin lagstiftning lämna ut personen så snart som möjligt utan att ärendet behandlas ytterligare.

(2) Villkoren i artiklarna 18 och 19 tillämpas på en person som lämnats ut i enlighet med denna artikel i den omfattning som den anmodade partens lagstiftning kräver.

Artikel 21

Transitering

(1) En part kan på basis av en skriftlig be-

not done so within 45 days of having been free to do so or has voluntarily returned after having left.

(2) A Party whose consent is requested under Article 18(1)(c) may require the submission of any document or statement referred to in Article 9.

Article 19

Resurrender

(1) Where a person has been surrendered to the Requesting Party by the Requested Party, that person is not liable to be surrendered or transferred beyond the jurisdiction of the Requesting Party for an offence committed before the person's surrender unless:

(a) the person has first had an opportunity to leave Finland or the Hong Kong Special Administrative Region, as the case may be, and has not done so within 45 days of having been free to do so or has voluntarily returned after having left; or

(b) the Requested Party consents to that surrender.

(2) A Party whose consent is requested under Article 19(1)(b) may require the submission of any document or statement referred to in Article 9.

Article 20

Surrender by consent

(1) If the person sought consents to surrender to the Requesting Party, the requested Party may, in accordance with its law, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings.

(2) To the extent required under the law of the Requested Party, the provisions of Articles 18 and 19 shall apply to a person surrendered pursuant to this Article.

Article 21

Transit

(1) To the extent permitted by its law, tran-

gäran godkänna transitering genom sitt territorium om partens lagstiftning tillåter det.

(2) Den part genom vars territorium transiteringen sker kan be att de uppgifter som nämns i artikel 9(2)(b) företes.

sit through the jurisdiction of a Party may be granted on a request in writing.

(2) The Party through whose jurisdiction transit will occur may request the information referred to in Article 9(2)(b).

Artikel 22

Article 22

Ikraftträdande, avbrott i tillämpningen samt uppsägning

Entry into force, suspension and termination

(1) Denna överenskommelse träder i kraft 30 dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna skriftligen har meddelat varandra att de för egen del har uppfyllt villkoren för ikraftträdandet.

(1) This Agreement shall enter into force 30 days after the date on which the Parties have notified each other in writing that their respective requirements for the entry into force of the Agreement have been complied with.

(2) Denna överenskommelse tillämpas både på brott som begåtts före och brott som begåtts efter ikraftträdandet.

(2) This Agreement shall apply to offences committed before as well as after it enters into force.

(3) Vardera parten får när som helst avbryta tillämpningen av denna överenskommelse eller säga upp den genom ett meddelande till den andra parten via de myndigheter som avses i artikel 9(1). Tillämpningen av överenskommelsen avbryts när den andra parten tar emot meddelandet om detta. Överenskommelsen upphör att gälla sex månader efter det att den andra parten tar emot ett meddelande om att tillämpningen av överenskommelsen sägs upp.

(3) Each of the Parties may suspend or terminate this Agreement at any time by giving notice to the other through the authorities specified under Article 9(1). Suspension shall take effect on receipt of the relevant notice. In the case of termination this Agreement shall cease to have effect six months after the receipt of notice to terminate.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina respektive regeringar, undertecknat denna överenskommelse.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised by their respective governments, have signed this Agreement.

Upprättad den 20 maj 2005 i två exemplar på kinesiska, engelska och finska, vilka alla texter har samma giltighet. Om det förekommer avvikelser mellan texterna, ska den engelska texten tillämpas.

Done in duplicate at Hong Kong this twentieth day of May, Two thousand and five in the Chinese, English and Finnish languages, each text being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

FÖR REPUBLIKEN FINLANDS REGERING

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND

FÖR REGERINGEN FÖR FOLKREPUBLIKEN KINAS SÄRSKILDA ADMINISTRATIVA REGION HONGKONG

FOR THE GOVERNMENT OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA